

gerer mirifice animo meo, & uererer quorsum
hæc euasura essent. Itaq; tum id quod unum mi-
hi concedebatur, & ipse æternum Deum pa-
trem unici saluatoris nostri Iesu Christi, ueri
Dei, preatus sum & alios pios ad orandum
mecum corrogauit, ut Deus pater domini nostri
Iesu Christi, suo sancto spiritu omnium uestrum
corda & intelligentiam conuertere uellet ad lu-
cem ueritatis, et dirigere pedes uestros in uiam
quæ sola & unia ducit ad uitam: Hic est Chri-
stus qui ait ipse, Ego sum uia ueritas et uita. Po-
stea uisum etiam mihi fuit nullum officium quo
patriæ tam difficili in tempore operam nauatu-
rus uiderer, esse à me negligi oportere, atq; ita
cum quid præterea facerem nihil reperirem,
hanc absens ad uos concionem conscripsi, cum
quidem, quasi istic in conspectu uestro starem &
excellencia atq; dignitas, & grauitas, & cari-
tas quoq; nonnullorum uersaretur ante oculos
meos. Sed multò magis atque uehementius me
Dei ipsius quasi uultus mouit, coram quo &
hæc à me dici & omnium reddendam esse ratio-
nem scirem. Quapropter à uobis peto, ea quæ
ab unoquoq; summissione & reuerentia debeo,
ut nihil me hoc facto quæsiisse, nihil proposi-
tum mihi fuisse credatis, nisi communem omniū
salutem & patriæ commoda, quæ ut par est,
non patitur me in discrimine hoc ipsius secu-
rum esse & ociosum. Ac fuerunt fortasse refe-
rendi